האשה שנתארמלה פרק שני כתובות טז.

מסורת הש"ס

א) (כ"ב לב:) [ועי' פרש"י לקמן לו. ד"ה ודקאמרי], ב) [כ"ב לב:] לקמן כח., ג) [לעיל יב. ד"ה ד"ה] סס, ד) [סס], ו) [ע"ג לתוספות כו' מ"מ כעי' נמי לשנוי מתני' לגיבים. מ"ר], ז) [לעיל יב. [ודף יח:], ח) [לעיל יב:], ט) [כ"ב לב:], י) [דף יח:], כ) [דף יב.], ל) [ד"ה שייך לקמן אחר ד"ה אלא לר' יוחנן דיותר טפי יש לדיבור זה שייכות לעיל יב: מתנה הנשא יכו'], מ) [לעיל יב.], נ) [כ"מ ח.], ס) [כ"ק מו: כ"ב לב.], ע) אפסר דאפילו לשמואל הוה לן למיל כתר רוחה ולא אחר חזקת ממון כיון דחזקת הגוף מסייע לרוב ופרך פשיר אפילו אליביה דשמואל קאי אחתי דאתמרינן לעיל כיון דרוב נשים בתולות נישאות הוי ליה כרי דידיה כי שתא וכבדי ושמא פקח שמואל כר"ג הכא דמהני לה חזקת הגוף אבל ליכא דמ"ק דסלקא דעתך לומר דמ"ק אחר רוחה דס"ל דרוב נמוך. מ"ר.

גליון הש"ס

גמ' ודקארי לה מאי קאר"ר לה. לקמן לו ע"א [ויומא ל ע"ב] יכמות יא ע"א יד ע"א [עב ע"א נעיין פא ע"ב כ"ק מז ע"ב] כ"ב ב ע"ב [ח ע"ב] קמו ע"א [כמורות ד ע"ב] נדה סד ע"א:

מוסף רש"י

הא ליכא עדים בעל מהימנ. ומתוכתה מנה דהמולית מתכרו עליו הלאים (רשב"ם ב"ב צב:). **ודקארי לה מאי קארי לה.** מי שהיה תשוכה זו בנית המדרש מה עלתה על דומו (לקמן לו.). **דרוב נשים בתולות נישאות.** ריב נשים שבעולם מרשלות לבעל, בתולות הן (רשב"ם ב"ב צב:). **מאיש פלוני וכהן הוא.** לומר מיוחס הוא (קדושין עד.). **ראוה מדברת עם אחד.** נפנייה ומשוס חשמה דפטולין לנתן ולממור וכיון שנבעלה לפטול ספלה מן הכהונה (לעיל יג.). ר"ג ור"א אומרים נאמנת. וכפרה לכהונה ולא מספקינן לה בנבעלה לפטול לה (שם). **מאי מדברת נפתרה.** ולפ"ס אלא דאוה שנבעלה ספלה לכהונה לר' יהושע דלקמן, דמעלה עכו כיומסין (שם). **היא אומרת מוכת עין אני.** הנשא את האשה בתולה בתולים, היא אומרת מוכת עין אני לה בתולים, היא אומרת מוכת עין אני. **מיעוט אלמנות.** חו אינה למימר דמן המיעוט היא הואיל ויש לה קול כדמפרש ואזיל (רשב"ם ב"ב צב:).

שהפה שאסר. זה אינו יודע שהיתה של אביו אלא על פיו של זה ומה שאסר הרי החיר: **גמ' טעמא דאיכא עדים.** דיעלה בהיעומא: **הכעל מהימן.** ולא אמרינן הואיל ומספקא לן על יום ניסואיה אם בתולה היתה אם בעולה העמד אותה על חזקתה של קודם לכן ומתחלה בתולה היתה: **היא נאמנת.** דאזיל בתר חזקה דגופה: **בכרי ושמא.** נגי משארסתני נאנסתי היא טוענת ברי לי הוא והוא אינו טוען אלא שמא עד שלא ארסתיך דהא אינו יודע ממי נאנסה: **ודקארי לה.** למימר קמשמע דלא כרבן גמליאל: **מאי קארי לה.** ומאי עלה בדעתו לאפוקי מדר"ג הא לא דמיא לה: **כיון דרוב נשים בתולות נישאות.** קרובה טענתה להיות אמת יומר משלו וכברי ושמא דמיא: **והכי נמי מסתברא.** דר"ג מודה בה דבעל מהימן: **אי אמרת בשלמא איירי ר"ג במודה.** דהך ריש הודאה הוא דקא מודה ר"ג לרבי יהושע ואמר אע"ג דפליגנא עלך בברי ושמא מודינא לך בברי וברי הייט דשייך למימני בתריה ור' יהושע מודה לר"ג בהאומר לחברו שדה זו כו' דאע"ג דפליגנא בפ"ק (יב:) במשארסתני נאנסתי דאע"ג דאיכא למימר מגו דלא מהימנא מודינא בהאי מגו דאי בעי שמיק ולא א"ל של אביך היתה כי אמר ליה נמי לקמתיה הימנו מהימן כדלקמן[1]: **אלא אי אמרת לא איירי.** ריש במודה ר"ג מאי מודה רבי יהושע מאי שייך למימנייה הכא ואכיכא קאי: **אמגו קאי.** אפליגנא דאיכא למימר בה מגו בפ' קמא קאי וקאמר אע"ג דפליגנא במגו דהתם נמגו דהכא מודינא כדלקמן: **אהייא.** איכא מגו: **הרי כריסה בין שיניה.** ואינה יכולה לומר לא נבעלתי: **וקאמרה נבעלתי.** ולכסר נבעלתי מהימנא: **בשלמא לר' אלעזר דאמר.** בפרק קמא[2] טענתייהו במנה ולא כלום מוכת עץ אלא הכיר בה אינה יכולה לתובעו אלא מנה והוא אומר דרוסת איש את אין לך כלום איכא מגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני מתמיך: [3]**משארסתני.** אירע לי ונסתתפה שדהו ואית לי מתמיס: **וקאמרה.** מוכת עץ אני מעיקרא ולא מבעה אלא מנה מהימנא: **אלא לר' יוחנן.** דאמרי[4] טענתייהו במאתי' ומנה שהיא מובעתו מתמיס ליכא מידי בין מתמיה למעיקרא מאי מגו איכא: **הכא.** גבי שדה אין שור שחוט לפניך שיעלה על לב בעליו לחבוע מי שחטו דאינו אם שתק זה לא היו לו עוררים הלכך אי לאו דדכר פשוט הוא שלקחה הימנו לא היה אומר לו של אחיך היתה הלכך אמרי' מגו אבל גבי לא מצא לה בתולים שור שחוט לפניך בתולים שלא מצא לה הם הסיתוהו לבא לב"ד ואע"פ שיש לה להשיב טענה טובה מזו לא אמרינן מגו דדלמא לא אסקה אדעתה א"ל איערומי קא מערמא: **וכיון שרוב נשים.** קושיא היא: **יש לה קול.** והרבה יודעים שיאלה בהיעומא:

דאי רבן גמליאל הא אמר איהי מהימנא. נראה דלמ"ד [5]הטוען אחר מעשה כ"ד לא אמר כלום פריך דלמ"ד דמלי טעין פרעתי הכא נאמן הבעל אפילו לר"ג לומר אלמנה נשאתיך במגו דאי בעי אמר פרעתי: **הכי** נמי מסתברא. פי' בקונטרס הכי נמי מסתברא דמתני' אתיא כרבן גמליאל כדמשנינן דבברי וברי מודה מדקתני ומודה ר' יהושע כו' וקשה לפי' דכי לא אייריי נמי ר"ג במודה כה רבי יהושע אבל אי לא אייריי רבן גמליאל במודה לא שייך למימני ומודה רבי יהושע לאשמועינן אע"ג דפליג בריש מודה בפיפא כיון דריש הוה ליה למימר אמגו קאי דעד השתא נמי לפ"ה אמגו הוי קאי ונראה לר"י דה"פ הכי נמי מסתברא דבברי ושמא דמי ולא בא לומר דפליג רבן גמליאל בריש אלא אע"ג דבברי ושמא דמי מודה ר"ג משום דלאו שמא ממש הוא מדקתמר ומודה רבי יהושע אי אמרת בשלמא אייריי ר"ג משום דבברי ומודה רבי יהושע דבתאי ברי בעיא אמרה לא נבעלתי וקאמרה נבעלתי מהימנא אלא לרב אסי דאמר מאי מדברת [6]נבעלת מאי מגו איכא ואלא אהא [7]היא אומרת מוכת עץ אני והוא אומר לא כי אלא דרוסת איש את ר"ג ור"א אומרים נאמנת ורבי יהושע אומר לא מפיה אנו חיין התם מאי מגו איכא בשלמא לרבי אלעזר דאמר במנה ולא כלום מגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתיך ואית לה מאתים וקאמרה מעיקרא דלית לה אלא מנה מהימנא אלא לר' יוחנן דאמר במאתים ומנה מאי מגו איכא אלא אהא [8]הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתתפה שדהו והוא אומר לא כי אלא עד שלא אירסתיך ר"ג ור"א אומרים נאמנת ור' יהושע אומר לא מפיה אנו חיין דמגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתיך דלא קא פסלה נפשה מכהונה וקאמרה נאנסתי דקא פסלה נפשה מכהונה משום הכי קאמר ר"ג דמהימנא וקאמר רבי יהושע לר"ג בהאי מגו דהכא מודינא לך בההוא מגו דהתם פליגנא עילווך מכדי האי מגו והאי מגו מאי שנא האי מגו מהאי מגו הכא אין שור שחוט לפניך התם הרי שור שחוט לפניך וכיון דרוב נשים בתולות נישאות כי לא אתו עדים מאי הוי [9]אמר רבינא משום דאיכא למימר רוב נשים בתולות נישאות ומיעוט אלמנות וכל הנשאת בתולה יש לה קול

שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים שהיא של אביו והוא אומר לקחתיה הימנו אינו נאמן: **גמ' טעמא** [1]דאיכא עדים הא ליכא עדים בעל מהימן לימא תנן סתמא דלא כרבן גמליאל דאי ר"ג הא אמר איהי מהימנא אפילו תימא רבן גמליאל עד כאן לא קאמר ר"ג התם אלא בברי ושמא אבל הכא בברי וברי לא אמר [2]ודקארי לה מאי קארי לה הא ברי וברי הוא [3]כיון דרוב נשים בתולות נישאות כי ברי ושמא דמי והכי נמי מסתברא מדקתני ומודה רבי יהושע אי אמרת בשלמא אייריי ר"ג במודה שפיר אלא אי אמרת לא אייריי ר"ג במודה רבי יהושע למאן מודה מי סברת ר' יהושע אהאי פירקין קאי אמגו קאי ואפירקין קמא קאי אהייא אילימא אהא [4]היתה מעוברת ואמרו לה מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא ר"ג ור"א אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפיה אנו חיין התם מאי מגו איכא הרי כריסה בין שיניה אלא אהא [5]ראוה מדברת עם אחד ואמרו לה מה טיבו של איש זה איש פלוני וכהן הוא ר"ג ור"א אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפיה אנו חיין התם מאי מגו איכא הנייהא [6]לזעירי דאמר מאי מדברת נסתרה מגו דאי בעיא אמרה לא נבעלתי וקאמרה נבעלתי מהימנא אלא לרב אסי דאמר מאי מדברת [7]נבעלת מאי מגו איכא ואלא אהא [8]היא אומרת מוכת עץ אני והוא אומר לא כי אלא דרוסת איש את ר"ג ור"א אומרים נאמנת ורבי יהושע אומר לא מפיה אנו חיין התם מאי מגו איכא בשלמא לרבי אלעזר דאמר במנה ולא כלום מגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתיך ואית לה מאתים וקאמרה מעיקרא דלית לה אלא מנה מהימנא אלא לר' יוחנן דאמר במאתים ומנה מאי מגו איכא אלא אהא [9]הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתתפה שדהו והוא אומר לא כי אלא עד שלא אירסתיך ר"ג ור"א אומרים נאמנת ור' יהושע אומר לא מפיה אנו חיין דמגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתיך דלא קא פסלה נפשה מכהונה וקאמרה נאנסתי דקא פסלה נפשה מכהונה משום הכי קאמר ר"ג דמהימנא וקאמר רבי יהושע לר"ג בהאי מגו דהכא מודינא לך בההוא מגו דהתם פליגנא עילווך מכדי האי מגו והאי מגו מאי שנא האי מגו מהאי מגו הכא אין שור שחוט לפניך התם הרי שור שחוט לפניך וכיון דרוב נשים בתולות נישאות כי לא אתו עדים מאי הוי [10]אמר רבינא משום דאיכא למימר רוב נשים בתולות נישאות ומיעוט אלמנות וכל הנשאת בתולה יש לה קול

עין משפט נר מצוה

ב א מיי' פט"ז מהלכות אישות הלכה כה סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן לו סעיף טו:

תוספות רי"ד

מיהמי גובה בלא כתובה ודיקינן טעמא דאיכא עדים פי' שיצאת בהיומא וראשה פרוע הא ליכא עדים בעל מהימן פי' ולא אמרינן הואיל ומספקא לן על יום נשואיה אם היתה בעולה או בתולה העמד אותה על חזקתה של קודם לכן ובתולה היתה לימא הנן סתמא דלא כר"ג דאי ר"ג האמר איהי מהימנא פי' דאזיל בתר חזקה דגופה וה"נ נימא העמד אשה על חזקתה ובתולה היתה ומהדר אפילו תימא ר"ג ע"כ לא קאמר ר"ג אלא ברי ושמא אבל ברי וברי לא אמר עיין בפ"ק. ודקארי לה מאי קארי לה. כיון דרוב נשים בתולות נשאות כברי ושמא דמי. וכיון דרוב נשים בתולות נשאות כי לא אתי עדי היומא מאי הוה ניזיל בתר רובא. פי' ואע"ג דיש פלוגתא בהא מילתא רב ושמואל בפרק המוכר פירות דרב אמר הולכין בממון אחר הרוב ושמואל אמר אין הולכין בממון אחר הרוב וקי"ל הלכה כשמואל הכא משום דאיכא תרתי רובא וחזקה העמד אשה על חזקתה ובתולה היתה אפי' שמואל מודה. אמר רבינא משום דא"ל דרוב נשים בתולות נשאות ומיעוט אלמנות ורוב הנשאת בתולה יש לה קול וזו הואיל ואין לה קול איתרע לה רובא:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com